I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges namn

Jubileumsbudskap

(Ett budskap med anledning av vårt hundraårs-tacksägelsejubileum)
av Hadrat Mirza Tahir Ahmad ledare och överhuvud för Islams världsomfattande Ahmadiya Djama'at.

Idag, för etthundra år sedan, ägde en förvånansvärd händelse rum i en avlägsen liten by (Qadian) i den indiska provinsen Punjab. Det var en händelse som skulle komma att ändra historiens gång.

Där framträdde en religiös ledare särskilt utsedd av Gud att, under den yttersta tiden, vägleda mänskligheten. Hans namn var Mirza Ghulam Ahmad (1835—1908), och han grundade islams världsomfattande Ahmadiyyarörelse (Ahmadiya Djama'at). Han lade på ett enastående sätt grunden till en enad mänsklighet. Han löste de konflikter och motsättningar som rådde i världen beträffande ankomsten av en global reformator.

Anhängare till alla de stora religionerna (judar, kristna, muslimer, hinduer, budhister, zoroastrier, Konfucius efterföljare) väntade otåligt på att en utlovad reformator skulle komma i enlighet med olika förutsägelser i sina heliga skrifter.

Judarna trodde att Messias skulle återuppliva judendomen, de kristna hävdade att Jesu andra ankomst skulle föra himlens konungarike nära, muslimerna trodde att Messias och Mahdi, med gemensamma krafter, skulle åstadkomma islams slutgiltiga pånyttfödelse, hinduerna väntade på att Gud själv skulle komma i Krishnas gestalt, och budhisterna väntade hoppfullt på Buddhas reinkarnation.

Hur skulle Gud kunna sända olika sändebud samtidigt — och låta var och en åkalla Gud på sitt eget sätt, och kalla mänskligheten till olika vägar och ideologier, som står i konflikt med varandra? Så löd den komplicerade fråga som ställdes av Mirza Ghulam Ahmad från Qadian.

Det uppenbarades för honom att alla profetior beträffande ankomsten av olika reformatorer verkligen var sanna. De innebar emellertid att endast en enda reformator skulle komma, och att han i sin person skulle kombinera alla de stora världsomfattande reformatorernas egenskaper, särdrag och andliga kraft, vilkas återkomst hade utlovats. Han skulle vara Guds förkämpe, iklädd de olika profeternas mantlar. Mirza Ghulam Ahmad förkunnade också att den religion, som av Gud Allsmäktig utvalts som den universella och slutgiltiga bekräftelsen av Hans enhet och att Han är EN, är islam.

Så i enlighet med den gudomliga befallningen, gjorde Mirza Ghulam Ahmad anspråk på att vara just denne globale reformator, som hade utsetts till att verka inom islam, i fullständig underkastelse under den Helige Profeten Muhammad, den siste lagbärande profeten, måtte Allahs frid och välsignelser vara med honom.

Detta var ett förvånansvärt anspråk. Det är än mer förvånansvärt att denna ensamma röst, så obetydlig i hela världens ögon, överhuvud taget upphovs. Några få svarade på hans kallelse med fullständig tro, tillgivenhet och obegränsad underkastelse. Å andra sidan fanns det många andra som gav upphov till en storm av fientligheter, vars like sällan skådats i mänskligheten historia.

Hans anhängare utsattes för helt otroliga förföljelser. De berövades all religös frihet så väl som de mest basala grundläggande rättigheterna. I några länder stiftades till och med lagar som gjorde det straffbart för dem att bekänna och utöva sin tro. Trots allt detta misslyckades den enorma oppositionen helt i sina försök att hindra Ahmadiyas frammarsch, och Ahmadiya Djama'at gör idag snabbare framsteg än någonsin. Alla illvilliga fanatikers ansträngningar, vare sig som individer, grupper eller regeringar, har totalt misslyckats i sina föresatser att utrota Ahmadiyyat från jordens yta.

Gud bistod Sin tjänare, Mirza Ghulam Ahmad, uppfyllde alla Sina löften och "lät hans budskap nå alla jordens hörn". Gud räddade hans anhängare (ahmadierna), beskyddade dem mot allt ont och överöste dem med oräkneliga välsignelser.

Det är därför, för att upphöja Allahs namn och lovprisa Honom för oräkneliga bevis på Hans frikostighet, som Ahmadiyyarörelsens medlemmar firar hela året 1989 som en tacksägelsehögtid och ett hundraårsjubileum.

Vid detta högtidliga tillfälle bjuder jag i all ödmjukhet och i djupaste uppriktighet alla mina medmänniskor i hela världen att förena sig med islams Ahmadiya Djama'at!

Jag åkallar Gud, Som är Allvetande och alltid Närvarande, som mitt vittne på att Ahmadiya Djama'ats budskap inte är någonting annat än SANNINGEN: Det är ISLAM i all dess ursprungliga och ofördärvade renhet.

Forts. från sid 15

Mänsklighetens frälsning är beroende av att denna fredens religion accepteras och antages. Islam är den religion som gör sig av med all diskriminering man och man emellan, och som river ner alla de murar som rests på grund av ras, färg eller trostillhörighet.

Islam befriar människan från syndens band och styrker hennes band till sin Skapare, det är en religion som är så enkel och ändå så organiserad. Islam tillåter ingen exploatering, varken social, politisk, ekonomisk eller religiös. Islams politiska filosofi har inte plats för falsk eller svekfull diplomati. Islam föreskriver en absolut moral, som tillämpas inom varje enskilt område i det mänskliga livet.

Islam tillåter varken tvång för att sprida sitt eget budskap eller att någon annan religion gör det. Terrorism — även om den sker för det ädlaste mål — är totalt oförenligt med islams lära.

Det är Ahmadiyyarörelsens fasta övertygelse att islam är universalbotemedlet för mänsklighetens alla lidanden, sjukdomar och problem som finns idag. Islam lär oss att såvida människan inte lär sig leva i fred med sig själv och sina medmänniskor kan hon inte leva i fred med sin Gud heller!

Det är till denna islam som jag inbjuder mänskligheten!

Jag är fullt medveten om att för mången flyktig åskådare har Ahmadiyyat ännu inte utvecklats till en tillräckligt potent kraft för att kunna åstadkomma en global omvälvning och för att vara värd någon allvarligare eftertanke.

Lyssna till den förkunnelse, vilken Hadrat Mirza Ghulam Ahmad meddelade under ledning av den gudomliga uppenbarelse han erhöll mot slutet av förra seklet:

"Den tiden har nu dragit nära, då jag kommer att vinna en magnifik seger, ty det finns en annan Röst som talar till stöd för det jag säger, och det finns en annan Hand som styr och ger stöd åt min hand. Världen kan ännu inte uppfatta det, men jag ser det, det finns en himmelsk ande som talar inom mig och ger nytt liv åt varje ord och varje bokstav jag uttalar. En häftig rörelse och en svallvåg har brutit fram i himlen, och den har förmått denna jordiska varelse att stå upp på Guds befallning. Varje människa som inte blivit nekad förlåtelse och frälsning kommer snart att få se med egna ögon att jag inte gör dessa anspråk på eget initiativ. Kan de kallas seende ögon, vilka inte klarar av att känna igen en man av sanning? Kan den kallas levande, som inte alls är medveten om denna himmelska kallelse?"

Det är troligt att många är skeptiska till vad jag säger och ställer sig frågande till sanningshalten och djupet i min tro på Ahmadiyyas storslagna framtid. I slutet av den kristna erans första århundrade, måste de svaga och förtryckta tidens kristna ha känt det ungefär så som jag känner det idag. Den tidens människor såg ned på dem, hånade dem och retades med dem. Ändå hyser jag inte det allra minsta tvivel om att en dag kommer att gry före utgången av nästa sekel, då den tidens människor kommer att se tillbaka med en förvåning som inte är mindre, över vår tids människors ovisshet och avsaknad av tro.

Låt mig till slut, av hela mitt hjärta, få erbjuda er att följa uppropet från den yttersta tidens reformator. Ty i det kommer ni att finna frid, fred och tillfredställelse i era hjärtan, vilket endast kan uppnås genom att man underkastar sig Guds vilja.

Måtte Gud välsigna er!

Mirza Tahir Ahmad.
Överhuvud för Islams Ahmadiya Djama'at
(Ahmadiyarörelsen).

Flaggan hissas (Lawai-Ahmadiyyat) den 23 mars 1989, under det att barnen sjunger utanför Nasir Moskén i Göteborg, den första moské som byggdes i enlighet med jubileumsplanen.